

SO LONG, MY SON

Hoe vat je een film samen die meer dan drie uur duurt en die geen rechtlijnige chronologie volgt? Door je te focussen op het onderwerp. 'So Long, My Son' is een uitstekend Chinees drama over de impact van de éénkindpolitiek, de maatregel die de overheid in 1979 doorvoerde en pas in 2015 weer schrapte. De film toont wat een echtpaar meemaakt wanneer hun zoon bij een ongeval om het leven komt. Met zachte hand legt regisseur Wang Xiaoshuai een grote puzzel bij elkaar, uitgespreid over drie decennia. Wat naar voren komt, is een wurgende kritiek op de broosheid van het collectieve geheugen in China. Je hoeft geen hogere studies sinologie gevolgd te hebben om je te laten meesleuren, al moet je de film vooral in het begin durven loslaten om van de ervaring te genieten. Wang Xiaoshuai vervaagt opzettelijk de karakters en de tijdperken om ons onder te dompelen in het gebrek aan historisch perspectief dat de personages parten speelt. Maak je trouwens geen zorgen: tijdens het laatste half uur heldert de cineast het mysterie helemaal op. Net op tijd om je te overspoelen met een golf van emoties.

Regie: Wang Xiaoshuai

Cast: Wang Jingchun, Yong Mei, Ai Liya, Qi Xi, Wang Yuan, Du Jiang, Cheng Li, e.a

China, 2019

Gesproken taal: Chinees, ondertiteling: NL/FR

Duurtijd: 3u05'

BINNENKORT

ma 21/10, 20.30u

VIDEOGRAMS OF A REVOLUTION

ENG ondertiteld!
film op maandag

-

di 22/10, 20.30u

DE PATRICK

-

di 29/10, 15u

MANOU OP DE MEEUENSCHOOL

familiefilm (5+)

-

di 29/10, 20.30u

THE BEST OF DORIEN B.

-

di 5/11, 20.30u

vr 8/11, 20.30 extra vertoning

ONCE UPON A TIME IN HOLLYWOOD

-

di 12/11, 20.30u

PARASITE

-

ma 18/11, 20.30u

THE GREAT COMMUNIST BANK

ROBBERY

film op maandag

-

di 19/11, 20.30u

PORTRAIT DE LA JEUNE FILLE EN FEU

-

di 26/11, 20.30u

MJÓLK

-

ma 02/12, 9u & 19u

THE BEST OF DORIEN B.

film i.s.m. CVO Semper/ NL ondertiteld

-

di 03/12, 20.30u

BASTAARD

-

ma 09/12, 20.30u

TOTO AND HIS SISTERS

film op maandag

-

di 10/12, 20.30u

MARTIN EDEN

-

di 17/12, 20.30u

SORRY WE MISSED YOU

-

do 02/01/2020, 20.30u

NUESTRAS MADRES

www.ccstrombeek.be/film

'SO LONG, MY SON': CHINEES DRAMA OVER DE ÉÉNkindpolitiek

'So Long, My Son' was een van de films die eerder dit jaar een diepe indruk nalieten op het festival van Berlijn. Hij plukte er ook twee acteerprijzen weg. Met een speelduur van meer dan drie uur en een structuur die verschillende tijdperken door elkaar mengt, maakt de Chinese regisseur Wang Xiaoshuai het zijn publiek niet gemakkelijk. En toch blijf je niet onbewogen bij dit verhaal over de nefaste gevolgen van de éénkindpolitiek. Een gesprek.

De film volgt een Chinees gezin dat zijn zoon verliest. Het is niet de eerste keer dat je het over de éénkindpolitiek hebt.

Wang Xiaoshuai: «In mijn eerste films ging het over de jongere generatie in China. Dit is de tweede die de éénkindpolitiek rechtstreeks aankaart, na 'In Love We Trust' [uit 2008, nvdr]. Ik vind dat Chinese artiesten over het algemeen meer aandacht moeten hebben voor de veranderingen in ons land. Mijn medewerkers en ik hebben vaak gedacht dat 'So Long, My Son' niet zozeer een film is als wel een weerspiegeling van ons leven. China heeft de voorbije 30 jaar ongeziene en fundamentele veranderingen doorgemaakt. De verhalen die het verdienen om verteld te worden, liggen dus voor het rapen. Het zou belachelijk zijn om die veranderingen niet vast te leggen. Het biedt ons de mogelijkheid om er als land over na te denken.»

Mogen we 'So Long, My Son' zien als een film over het belang van het collectieve geheugen?

«Er bestaat een Chinees gezegde dat sinds het einde van de jaren 1970 zowat een nationaal devies is geworden: 'Vergeet het verleden, kijk naar de toekomst'. Die gedachte is indertijd ontstaan omdat de mensen komaf wilden maken met de Culturele Revolutie en alle andere absurde toestanden. Ze wilden hun leven weer in eigen handen nemen in de tijd die hen nog restte. Wat je als individu dacht, sloot toen nauw aan bij de algemene politiek van de maatschappij. Ik stond als jongeling zelf ook helemaal achter dat principe. Vandaag stel ik echter vast dat de starre focus op de toekomst ook neveneffecten heeft. We moeten zelf ons verleden analyseren, want een Staat zal nooit toegeven wat hij zijn burgers heeft aangedaan.»

Heb je in China te maken met censuur?

«Films maken is in China zeker niet gemakkelijk, vooral als het gaat om films zoals deze. Daarom zie je er elk jaar ook steeds minder. Je moet als regisseur in staat zijn om vast te houden aan je ideeën, ook al werkt de omgeving je tegen.»

Hoe wordt jouw succes op Europese festivals bekeken in China?

«Het is sowieso een eer om geselecteerd te worden voor de Berlinale of Cannes. Maar een selectie of zelfs een prijs betekent niet dat het Chinese publiek plots in drommen naar de cinema zal komen om je film te zien. Het is geen garantie op commercieel succes. Sommige kijkers interpreteren zo'n

selectie zelfs als een signaal dat de film te ingewikkeld zal zijn. Ik hoop uiteraard dat 'So Long, My Son' die tendens zal omkeren. De eerste reacties van het Chinese publiek en de Chinese media zijn alvast heel positief.»

Je kan er niet omheen dat de structuur van de film effectief niet eenvoudig is.

«Ik orden de scènes niet chronologisch en ik bakken elk tijdperk niet netjes af. Dat klopt. En ik begrijp dat het allemaal verwarrend kan lijken. Maar als we beslist hadden om het verhaal op een klassieke manier te vertellen, dan zou het nog langer geweest zijn! (lacht) We hebben het risico genomen om buiten de lijntjes te kleuren, en dat loonde de moeite. We hopen dat de kijker zal aanvaarden om zich eerder te concentreren op de emoties dan op de chronologie. Aan het einde zal je hoe dan ook snappen wat er allemaal gebeurd is. De reacties zijn trouwens overal dezelfde, zowel in China als daarbuiten: het publiek heeft zowat 20 minuten nodig om zijn weg te vinden in de film. Daarna is het helemaal mee.»

Maak je een onderscheid tussen een Chinees en een internationaal publiek? Chinese kijkers zullen van bij het begin veel meer weten over het onderwerp.

«Daar sta ik nooit bij stil. Als regisseur moet ik putten uit mijn eigen leven en cultuur. Ik heb geen andere keuze. Het thema van de film is trouwens universeel: als individuele persoon kan je je nietig voelen tegenover de massa die een maatschappij als geheel vormt. Daar kan iedereen zich in herkennen.»

Stanislas Ide, metrotime, 26/07/2019